

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΗΛΙΑ ΓΕΩΡΓΑΚΗ

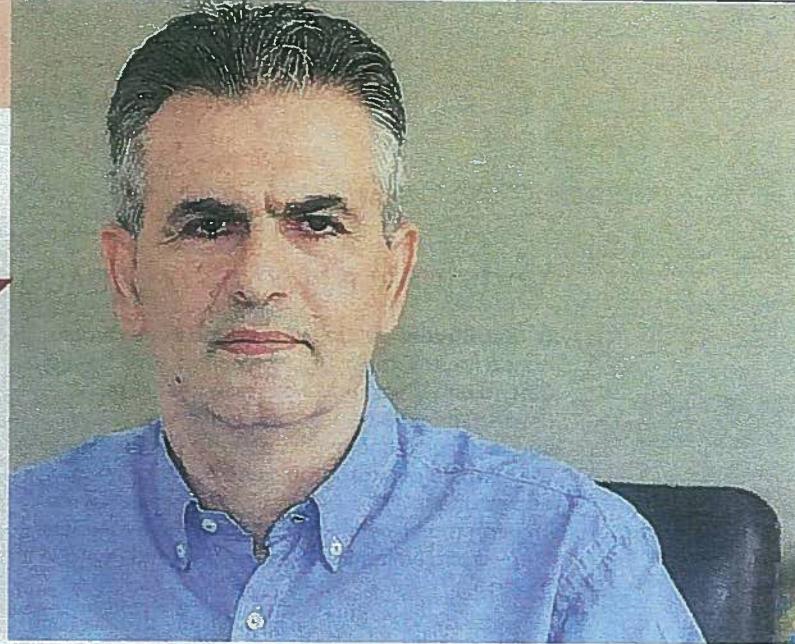
Σημάδια διάλυσης καταγράφονται στον, ακέφαλο εδώ και δύο μήνες, ΕΦΚΑ, στον μεγαλύτερο ασφαλιστικό φορέα της χώρας, τονίζει ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων ΙΚΑ (ΠΟΣΕ-ΙΚΑ). Βαγγέλης Θεοδωρίδης.

Ο ίδιος προβλέπει δυσοίωνο το μέλλον των συντάξεων υποστηρίζοντας ότι: «Η υποχρέωση κρατικής χρηματοδότησης θα περιοριστεί στην «εθνική» σύνταξη και οι επιπτώσεις θα φανούν σε όλο το εύρος των επόμενη δεκαετία και θα είναι ισοπεδωτικές. Παράλληλα, ο Βαγγέλης Θεοδωρίδης εξηγεί τους λόγους για τη μεγάλη καθυστέρηση στην έκδοση συντάξεων.

Ποια είναι η εικόνα που παρουσίαζε σήμερα ο ΕΦΚΑ;

Λαμβάνοντας υπόψη τους 17 μήνες λειτουργίας του, τα αποτελέσματα είναι απογοητευτικά. Υποτίθεται ότι ο αντικειμενικός σκοπός της λειτουργίας του ΕΦΚΑ με την ενοποίησην συγχώνευση των φορέων πάνταν αντιμετώπιση των προβλημάτων του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος και η βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών. Αντίθετα, τα προβλήματα πολλαπλασιάστηκαν και προστέθηκαν και νέα (π.χ. η έλλειψη καθαρισμού των χώρων εργασίας, πετρελαίου θέρμανσης, καυσίμων αυτοκινήτων, αναλώσιμων υλικών πλεκτρονικών υπολογιστών, γραφικής ύλης), με αποτέλεσμα οι υπηρεσίες να οδεύουν προς τη διάλυση. Βέβαια, ο βασικός σκοπός του ΕΦΚΑ, όπως είναι αποτυπώμενος από την αρχή της λειτουργίας του, έχει... επιτευχθεί! Και δεν είναι άλλος από τον έλεγχο και τη μείωση της συνταξιοδοτικής δαπάνης, όπως υπερφανεύεται η πολιτική προστασίας του υπουργείου Εργασίας. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι όπου οι λειτουργίες των εντασσόμενων Ταμείων έχουν μείνει σχετικά ανεπτρέαστες από τη λαϊλαπά των επιπλαιων και χωρίς

«Όλα τα δεδομένα – απασχόληση, αμοιβές, δημογραφικό – διαμορφώνονται σ' ένα αρντικό πλαίσιο που συνθλίβει το ασφαλιστικό σύστημα απ' όλες τις πλευρές» λέει ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων ΙΚΑ (ΠΟΣΕ-ΙΚΑ) Βαγγέλης Θεοδωρίδης

Βαγγέλης Θεοδωρίδης

ολοκληρωμένο σχέδιο παρεμβάσεων, τα αποτελέσματα είναι καλύτερα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η αύξηση των εσόδων για την οποία θριαμβολογεί συνεχώς πανπολιτική πιγεσία. Πέρα από τις ανακρίβειες και τα μαγιερέματα του προϋπολογισμού, η οποία πραγματικά αξέπον δεν είναι συνυφασμένη με τη δημιουργία του ΕΦΚΑ, όπως υποστηρίζουν, αλλά με το σύστημα είσπραξης εσόδων του πρώην ΙΚΑ. Από εκεί προέρχονται τα αυξημένα έσοδα, ακόλουθωντας μια ισχνή αυξητική τάση που καταγράφεται πάνω πορά το 2014.

Πού οφείλεται η μεγάλη καθυστέρηση στην έκδοση συντάξεων; Μία συνολική αλλά γενικόλογη απάντηση θα πάταν ότι αυτό οφείλεται στην αδιαφορία ή στην αδυναμία των κυβερνητών να εκσυγχρονίσουν το οργανωτικό και λειτουργικό περιβάλλον των πρώην ασφαλιστικών ταμείων. Αν δούμε τα πράγματα από πιο κοντά, θα παρατηρήσουμε ότι από το 2009 και μετά ο ρυθμός εξόδου από την εργασία επιταχύν-

θηκε, πολλαπλασιάστηκε σε σχέση με το παρελθόν και αυτό αφορά και τα ίδια τα Ταμεία. Στο ΙΚΑ π.χ. τότε υπηρετούσαν 10.400, ενώ σήμερα υπηρετούν λιγότεροι από 6.000 υπάλληλοι. Ήταν λοιπόν αναπόφευκτο να υπάρξει αυξημένη συσσώρευση συνταξιοδοτικών υποθέσεων και αιτημάτων κάθε είδους. Τα τελευταία χρόνια όμως λόγω της αύξησης των ορίων πλικίας, των νεων μειώσεων και κυρίως της ανασφάλειας που προκάλεσε ο ν. 4387/16 σχετικά με το ύψος και την εγγύηση της σύνταξης, ο ρυθμός εξόδου εκεί μειωθεί κάτω και από τα επίπεδα που ίσχυαν πριν από το 2009. Αντί όμως η πολιτική πιγεσία να αναβάλλει για τουλάχιστον έναν χρόνο τη δημιουργία του ΕΦΚΑ, όπως προτείναμε εμείς, και να αφίσει τους παλιούς φορείς να μπδενίσουν το πάλιο «στοκ» απονέμοντας ταυτόχρονα άμεσα προσωρινές συντάξεις έως 80% σε δόσους κατέθεταν μετά την ψήφιση του νόμου, τα προχώρησε όλα μαζί. Αυτό είναι ως αποτέλεσμα παλιναρίσματος. Η προτεριότητά τους να ανταποκριθούν έγκαιρα στις απαιτήσεις για την εφαρμογή του νέου νόμου, είτε αφορούσαν υπουργικές αποφάσεις, εγκυκλίους κ.λπ., είτε μηχανογραφικές εφαρμογές, να μπλοκάρει ολόκληρο το σύστημα, επιτρέποντας ακόμη και την απονομή με βάση το παλιό θεσμικό πλαίσιο που δεν απαιτούσε τέτοιες παρεμβάσεις. Η κατάσταση βέβαια κάποια στιγμή θα εξομαλυνθεί, αλλά αυτό δεν σημαίνει τίποτα για τον σημερινό υποψήφιο συνταξιούχο που αναίτια περιμένει μήνες ολόκληρους τη διεκπεραίωση της υπόθεσής του.

Οι συντάξεις με διαδοχική ασφάλιση;

Η διαδοχική ασφάλιση είναι εκ των πραγμάτων μια δύσκολη και χρονοβόρα υπόθεση. Με καθυστέρηση ενός έτους, και προς το παρόν μόνο για το ΙΚΑ, λειτουργεί η πλατφόρμα υπολογισμού με οποια όμως δεν λύνει διαρκώς τη προβλήμα. Σας αναφέρω χαρακτηριστικά ένα ζήτημα το οποίο ούτε είκαν προβλέψει ούτε μέχρι στιγμής έχουν αποφασίσει πώς θα

λύσουν: Αυτή τη στιγμή εκκρεμούν τουλάχιστον 18.000 συνταξιοδοτικά αιτήματα (14.000 αφορούν τον πρώην ΟΑΕΕ), που με το παλαιό καθεστώς θα είχαν λάβει απορριπτικές αποφάσεις και θα είχαν διαβιβαστεί στον επόμενο φορέα προκειμένου να εξετάσει το αίτημα και να απονείμει τη σύνταξη. Λόγω ενιαίου φορέα όμως, αυτό διοικητικά είναι ασύμβατο (δεν μπορεί ο ΕΦΚΑ να απορρίπτει και να στέλνει το αίτημα στον ίδιο, δηλαδή στον ΕΦΚΑ).

Ποίες είναι οι επιπτώσεις σε ασφαλισμένους και συνταξιούχους από την εφαρμογή του νόμου Κατρούγκαλου;

Η μετατροπή της σύνταξης σε προνοιακή παροχή, συν το τμήμα της «ανταποδοτικής» που δυνητικά θα συρρικνώνεται, αφού αυτή θα κρηματοδοτείται μελλοντικά μόνο από τις εισφορές. Η υποχρέωση κρατικής χρηματοδότησης θα περιοριστεί στην «εθνική» σύνταξη. Οι επιπτώσεις λοιπόν θα φανούν σε όλο το εύρος των επόμενη δεκαετία και θα είναι ισοπεδωτικές.

Οι νέες μειώσεις στις συντάξεις από το 2019;

Οι μειώσεις αφορούν κατά κύριο λόγο τον επανυπολογισμό των παλαιών συντάξεων που έχει σχεδόν ολοκληρωθεί και στην κατάργηση της προσωπικής διαφοράς. Μεσοσταθμικά, οι μειώσεις θα κυμανθούν γύρω στο 18% και δεν είναι τυχαία η επιλογή του συγκεκριμένου γενικού ανώτατου ορίου.

Το μέλλον του ασφαλιστικού συστήματος;

Όλα τα δεδομένα και οι κρίσιμες παράμετροι – απασχόληση, αμοιβές, δημογραφικό – εξελίσσονται και διαμορφώνονται σ' ένα αρντικό πλαίσιο που συνθλίβει το σύστημα απ' όλες τις πλευρές. Παρατηρούμε ότι και σε πανευρωπαϊκό επίπεδο το ζήτημα της διαχείρισης αγγίζει τα δριά του. Αυτό που σήμερα θεωρείται διαχειρίσιμο και βιώσιμο, που επομένων ανεπαρκές ως προς τα δρια πλικίας και το ύψος της παροχής. Επομένως, το σύστημα κοινωνικής ασφαλίσης είτε θα αποκτήσει τον πολιτικό χαρακτήρα που οφείλει να έχει, είτε θα καταργηθεί. Βέβαια, αυτός ο χαρακτήρας προϋποθέτει την ενεργητική συμμετοχή του κόσμου της εργασίας και την απαίτηση για ένα νέο κοινωνικό κράτος κι έναν δικαιότερο τρόπο διανομής του συνολικού κοινωνικού εισοδηματος.

Ισοπεδωτικές οι επιπτώσεις στις συντάξεις

Η υποχρέωση κρατικής χρηματοδότησης θα περιοριστεί μόνο στην «εθνική» σύνταξη και οι μειώσεις θα είναι συντριπτικές λέει στα «ΝΕΑ» ο πρόεδρος ΠΟΣΕ - ΙΚΑ